

Uitgangspunten UWV bij de uitvoering van regres

Bevoegdheid om regres in te stellen

De wetgever biedt UWV in de sociale zekerheidswetgeving de mogelijkheid om regres in te stellen als de arbeidsongeschiktheid door een derde is veroorzaakt. De wetgever heeft daarbij gekozen voor een autonome bevoegdheid van UWV om regres in te stellen, niet voor een wettelijke verplichting voor UWV om regres in te stellen. Daarmee laat de wetgever de afweging om wel of geen regres in te stellen, waaronder begrepen de afweging om na het instellen van regres alsnog van regres af te zien, over aan UWV. Dat heeft er toe geleid dat UWV onderstaande uitgangspunten heeft geformuleerd die bij die afweging om al dan geen regres in te stellen als richtlijn worden gehanteerd.

Wel of geen regres

De afweging van UWV om al dan geen regres in te stellen dan wel om een eenmaal ingezette regresactie niet te continueren wordt gebaseerd op een kostenbatenanalyse en een juridische haalbaarheidsanalyse.

Kostenbatenanalyse

In situaties waar de verwachting is dat de kosten van instellen dan wel continueren van regres niet opwegen tegen de mogelijke (regres)baten, stelt UWV geen regres in respectievelijk beëindigt UWV haar reeds ingezette regresactie. Dat doet zich onder meer voor bij:

- 1) afgesloten ZW-uitkeringen met een gering financieel belang waartegen geen bezwaar is ingediend en dus geen WIA/IVA op de ZW volgt;
- 2) molestzaken: molest wordt niet gedekt door verzekeraars. Daardoor moet de veroorzaker de schade uit eigen middelen financieren. Die middelen zijn veelal beperkt waardoor de regresopbrengst eveneens zeer beperkt is. Bij molestzaken staat de uiteindelijke regresopbrengst, mocht die er al zijn, daarom veelal niet in verhouding tot de behandelkosten van UWV. Gesteld dat de identiteit van de veroorzaker bekend is en de aansprakelijkheid aangetoond kan worden, dan dringt de vraag zich op of de veroorzaker over voldoende financiële middelen beschikt om de regresvordering van UWV binnen afzienbare tijd te kunnen voldoen. Naast het onderzoek naar de identiteit van de veroorzaker, strekken de behandelkosten van UWV zich in de meeste gevallen daarom ook uit tot een onderzoek naar de solvabiliteit van de veroorzaker. Die solvabiliteit ontbreekt vaak. Het best te bereiken resultaat is dan een met de veroorzaker af te spreken minnelijke betalingsregeling, meestal lopend over een lange periode, waarvan UWV een langdurige administratie moet bijhouden. Bij molestzaken wordt de hoofdsom van de regresvordering van UWV slechts zelden (nooit) binnen afzienbare tijd voldaan, laat staan in één keer.

Los van dit kosten-/batenargument kan UWV bij molestzaken wegens onder meer de volgende factoren tot de afweging komen om geen regres in te stellen dan wel om een reeds ingezette regresactie te beëindigen:

- voor kansrijk regres is de medewerking van de UWV-verzekerde nodig: UWV moet jegens de aansprakelijk te stellen persoon aantonen dat de uitkering/voorziening van de UWV-verzekerde in medisch causaal verband staat met het voorval. Om dat vast te stellen is UWV veelal aangewezen op een door een onafhankelijke medicus op te stellen medische expertise. Daartoe is UWV afhankelijk van de medewerking van de UWV-verzekerde. Op die medewerking hoeft UWV doorgaans niet te rekenen omdat verzekerde dan weer ten volle met het molestincident wordt geconfronteerd zonder daar zelf enig (financieel) belang bij te hebben. De medische expertise dient immers enkel het belang van UWV, namelijk mogelijke inning van regresinkomsten. UWV-verzekerden hebben jegens UWV geen wettelijke medewerkingsplicht aan de uitvoering door UWV van haar regresrecht. UWV kan haar verzekerden zodoende niet verplichten tot medewerking aan een medische expertise. Een dergelijke medewerkingsplicht bestaat wel in het kader van particuliere

verzekeringsvoorwaarden zodat verzekerden jegens hun (commerciële) particuliere verzekeringsmaatschappij wel verplicht zijn om hun medewerking te verlenen aan verhaal door de (commerciële) particuliere verzekeraar op de veroorzaker;

- de veiligheid van de UWV-verzekerde behoort prioriteit te krijgen: doordat de veroorzaker de schade uit eigen financiële middelen moet betalen is de kans op represailles richting de UWV-verzekerde reëel. UWV kan over aanwijzingen beschikken dat het instellen dan wel continueren van regres door UWV jegens de veroorzaker tot een bedreigende situatie bij de UWV-verzekerde kan leiden. Uit dossiergegevens kan volgen dat die kans niet denkbeeldig is. Het komt eveneens voor dat de UWV-verzekerde UWV expliciet vraagt om geen regres in te stellen dan wel de reeds ingezette regresactie te staken wegens de mogelijkheid van bedreiging.

Juridische haalbaarheidsanalyse

In situaties waar uit de juridische haalbaarheidsanalyse van UWV volgt dat succesvol regres niet mogelijk lijkt, stelt UWV geen regres in respectievelijk beëindigt UWV haar reeds ingezette regresactie. Dat doet zich onder meer voor bij:

- het van toepassing zijn van de voor UWV geldende wettelijke regresbeperking inzake het geen regres kunnen nemen op de eigen formele/materiële werkgever van de UWV-verzekerde en/of de eigen formele/materiële collega van de UWV-verzekerde. Dat betekent dat UWV geen regres kan nemen in alle gevallen (dus zowel tijdens werktijd als tijdens privétijd) waarin een formele/materiële werkgever/collega van de UWV-verzekerde de arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt;
- het van toepassing zijn van de voor UWV geldende wettelijke regresbeperking inzake de Tijdelijke Regeling Verhaalsrechten. Dat houdt in dat UWV wat betreft uitoefening van haar regresrecht geen beroep kan doen op de vele in het Nieuw Burgerlijk Wetboek in 1992 ingevoerde uitbreidingen van risicoaansprakelijkheid;
- het van toepassing zijn van een voor UWV geldende in de jurisprudentie ontwikkelde regresbeperking zoals het niet door UWV kunnen instellen van regres op de veroorzaker die een duurzaam samenlevingsverband voert met de UWV-verzekerde;
- eigen schuld van de UWV-verzekerde;
- het niet door UWV kunnen voldoen aan haar wettelijke bewijsplicht. In regreszaken is UWV eisende partij. Dat houdt in dat de bewijslast van een onrechtmatige daad, zijnde de grondslag van bijna alle regreszaken, bij UWV ligt. Het is dientengevolge aan UWV om in al die regreszaken te bewijzen dat de tegenpartij daadwerkelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Aanvullend zal UWV ook moeten bewijzen of de door UWV verstrekte uitkering/voorziening in juridisch en/of medisch causaal verband staat met het ongeval. UWV is niet in alle regreszaken in staat aan die juridische en medisch causale bewijsplicht te voldoen. Bijkomende omstandigheid is dat UWV wat die bewijslast betreft afhankelijk kan zijn van de medewerking van de UWV-verzekerde en/of van getuigen. Die medewerking zal UWV doorgaans niet krijgen. UWV-verzekerden en getuigen hebben jegens UWV geen medewerkingsplicht aan de uitvoering door UWV van haar regresrecht en dientengevolge ook geen medewerkingsplicht aan het leveren van door UWV benodigd bewijs om haar regresvordering te gelde te maken;
- verjaring van de regresvordering.